

Discursul comemorativ rostit de ing. Paul Weinberg în ședința Asociației Inginerilor din Timișoara



Despre
ing. MARCUS ARKE

Onorat auditoriu,

Stimate doamne și stimați domni,

Din perioada când lucram la ElectroTimis și până azi n-am mai simțit o asemenea apăsare a responsabilității, atâta emoție așa cum simt acum în fața dvs.

Si asta nu că aş avea de susținut în fața regretatului domn Marcus explicații, de ce anume n-am fost în stare să respect niște termene impuse, ci pentru că amintirile legate de domnia sa mă copleșesc și simt responsabilitatea transmiterii fidele a acestora către dvs. Având la bază pregătire tehnică n-am avut ocazia să-mi dezvolt abilități oratorice, motiv pentru care vă rog să-mi permiteți să nu expun liber ci să dau citire materialului pregătit.

Când vorbești despre dl. Arke Marcus se impun de la sine două căi de abordare distincte, cu toate că multe aspecte se întrepătrund. Un aspect se referă la ce am trăit alături de dl. Ing. Arke Marcus în fabrică, alt aspect se referă la omul Arke Marcus, așa cum a știut să-și organizeze viața socială, și cum a știut să se raporteze

la colegii de muncă, în și în afara fabricii.

Dar înainte de a dezvolta cele doua prezentări, câteva date despre viața și evoluția domniei sale: Data nașterii: 06. mai 1931. Locul nașterii: Galați. Părinții: Bernard și Paulina. Frați: Ruțu și Lonciu - ambii decedați. Nepot: Adrian

Scoli:

Scoala Primară a Comunității Evreiești din Galați

Liceul Comunității Evreiești din Galați

1956 Absolvent al Facultății de Mecanică al Institutului Politehnic Timișoara

Căsătorit în anul 1962 cu soția Doina.

Succint evoluția profesională:

Pentru rezultate deosebite după absolvire a fost reținut ca și cadru didactic la facultate.

Apoi a fost numit direct Inginer Sef la fabrica ELECTRO-BANAT.

Din 1972 a fost numit Director al fabricii ELECTROTIMIS, pe care a condus-o până la revoluție și căreia i-a creat o incontestabilă prestanță tehnică și de seriozitate profesională.

Dupa 1990 a mai activat, pe durate scurte de timp, ca Director de resort la COMTIM și ca reprezentant coordonator al unei fabrici de încălțăminte.

Cu regret trebuie să recunosc o lacună în aceasta enumerare, neavând informații privind activitatea didactică în cadrul Institutului Politehnic Timișoara. Stiu însă cu certitudine că avea o strânsă legatură cu acest institut, cu cadrele didactice de la IPT, cu care avea o permanentă consultare și conlucrare pentru cunoașterea și implementarea noutăților tehnice. Aș face o mare nedreptate dacă aș menționa în acest sens doar pe unii dintre distinșii profesori, cu care, prin natura sarcinilor mele din fabrică am avut onoarea să conlucrez și eu, pentru că sunt convins, că o enumerare completă a contactelor domniei sale ar viza toată pleiada eminentilor profesori, care au clădit și au permanentizat renumele școlii politehnice, la care și eu am avut șansa deosebită să mă formez profesional.

Si acum, vă rog să-mi permiteți să expun câteva gânduri despre ing. Arke Marcus, directorul fabricii ElectroTimis de la inființare și până în decembrie 1989, așa cum a fost cunoscut și apreciat unanim de-a lungul anilor.

A fost un caracter puternic, un luptător dedicat, disciplinat și consecvent în gândire și fapte. A fost un om cu excepționale aptitudini de conducător și manager, intransigent cu colaboratorii, dar mai ales cu sine însuși. Cu o incredibilă putere de

cunoaștere și cuprindere a tuturor activităților din fabrică, de la cele minore și până la cele majore și determinante, directorul Marcus a știut să coordoneze, să impulsioneze, să verifice și să ierarhizeze prioritățile de așa manieră, încât rezultatele să se situeze la nivelul așteptărilor. Fiind aproape permanent supus unor presiuni extreme de către coordonatorii ierarhici, termenele programelor investiționale ale firmelor beneficiare fiind nerealist de scurt impuse, domnia sa, pornind de la o logică incontestabilă și având o abilitate admirabilă, întotdeauna a găsit soluții de rezolvare, acceptate și apreciate de către toți cei implicați.

A fost meticulos și temeinic în acțiuni, și-a ales cu obiectivitate colaboratorii, primând în totdeauna competența și disponibilitatea pentru perfecționare. A știut cu abilitate să îmbine dojana cu laude, constrângerea cu recompensarea efortului depus. A promovat continuu introducerea noutăților tehnice, angajând cu mult curaj și motivând întregul colectiv la abordarea tehnicilor de vârf. A promovat cu îndrăzneală și persistentă aplicarea de noi tehnologii, cum ar fi înființarea atelierului de mașini de prelucrat cu program numeric și a centrelor de prelucrare, școlarizând pe acestea, nu cu puține costuri, muncitori de înaltă calificare și programatori. Exigența, rigoarea și consecvența l-au condus la realizarea obiectivelor, chiar dacă acestea păreau nerealizabile în condițiile date. A ieșit din tiparele comune ale unui director obișnuit, depășind barierele impuse de prejudecăți și mentalități, proprii unei perioade mai vitrege. Figurativ se poate spune, că a fost un coordonator capitalist într-o societate socialistă.

A urmărit cu atenție formarea generațiilor tinere, educarea lor în spiritul respectului pentru muncă și seriozitate.

Din păcate, imediat după revoluție, valul frustrărilor refulate care a cuprins întreaga societate românească, a determinat și la ElectroTimis eliminarea conducerii fabricii, marea majoritate a celor implicați nerealizând că schimbările ar fi trebuit să vizeze doar anume oportuniști, nu și oamenii competenți și dedicați, dedicați nu regimului, ci realizărilor tehnice și performanței. Experiența acumulată și aptitudinile manageriale de excepție ale ing. Arke Marcus au fost eliminate tocmai în momentul, în care acestea ar fi fost mai importante, mai necesare și mai utile ca oricând.

Fabrica ElectroTimis, așa cum a fost clădită și dezvoltată cu clarviziune, ajungând în condiții dificile unitate etalon al industriei românești, a fost decapitată, luându-i-se șansa de a prospera într-o piață liberă, concurențială.

Cu durere în suflet, cu amintirea vie a celor peste 25 de ani de muncă în această unitate, am constatat după câțiva ani, că până și numele ElectroTimis (să nu mai vorbim de renumele acesteia) a dispărut, fabrica fiind înglobată ca și punct de lucru în cadrul fabricii TehnoMetal. Sunt convins că o asemenea lovitură a fost devastatoare pentru mulți foști colegi, cu atât mai mult a fost dureroasă pentru ing.

Arke Marcus, care și-a dedicat toată puterea de muncă, și într-un fel viața, clădirii unei asemenea bijuterii. De la peste 3000 de angajați, selectați cu minuțiozitate pe criteriul competenței (numărul de marcă din fabrică depășise cifra de 15000, adică selecția s-a făcut dintr-un număr total de persoane de 5 ori mai mare decât efectivul activ în mod curent) au mai rămas în jur de 50 de angajați.

Este trist că dispariției ctitorului nu i-a supraviețuit nici opera.

Onorat auditoriu,

Sunt convins că despre omul Arke Marcus ar fi fost mulți alții mai îndreptățiți să vorbească, oameni care l-au cunoscut îndeaproape în relații private.

Dar nu pot să nu-mi amintesc de aprecierea generală de care s-a bucurat atât în fabrică, cât și în afara ei. Poziția domniei sale de conducător autoritar nu l-a împiedicat niciodată să fie același om extrem de civilizat și politicos. N-a omis niciodată ca la un salut, în sau în afara fabricii, să-și ridice pălăria, indiferent dacă răspundea la salutul unui ministru sau la salutul muncitorului celui mai nou angajat. Stia să dojenească cu cuvinte aspre, dar nu întorcea spatele nimănui când era rugat să sprijine și să rezolve un necaz personal.

A fost un privilegiu să fiu odată câteva zile în delegație cu domnia sa. La întoarcere am realizat, că de fapt am fost în delegație cu 2 persoane diferite; unul riguros și pretențios în timpul întâlnirilor oficiale, și unul jovial, prietenos după acele întâlniri. Stăpânea, perfect și nesupărător, îmbinarea între a fi dur și a fi îngăduitor, între a fi superior și a fi lejer și comunicativ. Era omul de la care acceptai constrângeri și uneori apostrofări, pentru că îți dovedea, tot de atâtea ori, cât este de drept și uman.

Privilegiul de a fi lucrat ani de zile sub coordonarea domniei sale a generat în majoritatea celor care l-au cunoscut sentimentul puternic de a fi găsit un model de comportament, de atitudine, de dăruire, de stăpânire de sine și de echilibru demn de urmat.

Ca unul dintre cei foarte mulți, care au fost formați pentru viață, prin puterea exemplului, la cea ce ne place să numim „școala ElectroTimis a lui Marcus”, îi voi purta veșnică recunoștință și-i voi păstra amintirea vie și caldă pentru totdeauna.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Vă mulțumesc.

Timisoara, 15.09.2017